

სოციალიზმის გზაზე

ქართული
საბჭოთაო

საკვანძო ცენტრალური კომიტეტის განკარგული მდივნის ახანაბ ლ. ი. ბრეჟნევის მოხსენება

ახანაბ ლ. ი. ცენტრალური კომიტეტის წევრები! ამხანაგო დეპუტატებო!

ჩვენი პარტიული საზღვარგარეთელი სტუმრები! ვინაიდან მეგობრებო!

რომელიცათა წლის წინათ მოხდა მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის მოვლენა, რუსეთის მუშებმა და გლეხებმა კომუნისტური ხელმძღვანელობით ხელში აიღეს სახელმწიფო ძალაუფლება. მთელ ჩვენს ქვეყანაში, მთელ მსოფლიოში გაისმა ლენინის სიტყვები: „მუშურ-გლეხური რევოლუცია, რომლის აუცილებლობაზე მუდამ ლაპარაკობდნენ ბოლშევიკები, განხორციელდა“.

ზამთრის სასახლის შეტრამი ჯერ კიდევ გრძელდებოდა, როცა სმოლნში დაიწყო სრულიად რუსეთის მუშათა და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოების მეორე ყრილობა. ყრილობამ შექმნა საბჭოთა მთავრობა ჩვენი პარტიის დამაარსებლისა და რევოლუციის ბელადის ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის მეთაურობით. იმა მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა სახელმწიფო. დღეა ოქტომბერმა დაიწყო თავისი ძლიერად სვლა რუსეთის თვალუწვდენ ტერიტორიაზე.

შვიდმა ნოემბერმა ახალი ერა დაიწყო კავშირების ისტორიაში, ახალი, სოციალისტური წესთაღრიცხვის დასაწყისი გახდა. ამ დღეს საძირკველი ჩაეყარა ახალ სოციალისტურ საზოგადოებას.

ოქტომბრის გამარჯვებამ დასახა სოციალიზმის იდეალების განხორციელების გზა. მოკლე ისტორიულ ვადებში ჩვენმა საბჭოთაო დალია საუკუნეობრივი ჩამორჩენილობა და გადაიქცა ძლიერდამარცხებული სახელმწიფოდ, კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყნის მშრომლებმა პირველად შექმნეს სოციალისტური საზოგადოება, პირველად დაიწყეს კომუნისტური მშენებლობა.

ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ მძლავრი ბიძგი მისცა მთელ მსოფლიო საზოგადოებრივ განვითარებას, დააჩქარა რევოლუციური და განმათავისუფლებელი ბრძოლის მსვლელობა. მარქსიზმ-ლენინიზმის დევიზი, რომელიც დროში გამარჯვებულ ოქტომბერმა, დღეს დაუფლ-

ნენ შილიონობით ადამიანის გონებასა და გულს, მძლავრ შემოქმედებით ძალად იქცნენ.

განვლილი ნახევარი საუკუნის ისტორიული შედეგი ის არის, რომ ძალთა თანაფარდობა მსოფლიო ასაბრუნებელ რევოლუციურ შედეგად მუშათა კლასის სასარგებლოდ, პროგრესის, დემოკრატიისა და სოციალიზმის მთელი ძალების სასარგებლოდ.

კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი, საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის მინისტრთა საბჭო მხურვალედ ულოცავენ დიდ დღესასწაულს ჩვენს ძვირფას თანამემამულეებს — მუშებსა და კომუნისტებს, ინტელიგენციას, საბჭოთა არმიისა და ფლტის მებრძობებს, ყველა საბჭოთა ადამიანს!

მილიონობით მშრომელნი მთელ მსოფლიოში აღნიშნავენ ოქტომბრის რევოლუციის იუბილეს როგორც მათთვის ძვირფას და მახლობელ დღესასწაულს, ამ სახეობა დღეებში ლენინის პარტია, მთელი საბჭოთა ხალხი მხურვალედ რევოლუციურ საღამო უძღვნიან თავიანთ საზღვარგარეთელ მეგობრებს, თანამებრძობებსა და ძმებს!

გვიღის საუკუნეები, კაცობრიობა მიაღწევს მწვერვალს, რომლებიც გადააჭარბებენ ჩვენს თანამედროვეს ყველაზე გახდულ ფანტაზიას, შესაძლოა ბევრი ამბავი მივიყვანოთ ჩვენს მაგარ 1917 წლის შვიდ ნოემბრის დღე, როცა მოხდა პირველი ძლიერად სოციალისტური რევოლუცია, სამუდამოდ დარჩება მომავალი თაობათა მეხსიერებაში.

დიდი ოქტომბრის საქმიანად იცოცხლებს!

ყანას, გავრცელდა რუსეთის ყველაზე შორეულ განაპირა მხარეებშიც.

ოქტომბრის რევოლუციის გამარჯვება შედეგად მტკიცე და თავდადებული მუშაობის, გმირული და დამაბული ბრძოლისა, რომელსაც მრავალი წლის განმავლობაში ეწეოდნენ ბოლშევიკი ლენინელები. ოქტომბრის გამოსვლაზე მამაცად ცხადყო, რომ ხელსაყრელი პირობების დროსაც კი მუშათა კლასის სოციალისტური რევოლუციის მოხდენა შეუძლებელია მხოლოდ თავისი ავანგარდის — მარქსისტული პარტიის ხელმძღვანელობით, რომელიც მტკიცედ დაჯავშნა რევოლუციის მხარეს და დაუფლებულია რევოლუციური ბრძოლის ყველა ფორმას. ეს რევოლუციის კიდევ ერთი უცილობელი კანონია.

ცნობილია, რომ XIX საუკუნის დამლევსა და XX საუკუნის დამდევს სავსებით მუშათა მოძრაობაში ღრმად გაიღვა ფესვი ოპორტუნისტმა, რომლის მთავარი მარტოა დაიკავა II ინტერნაციონალის ლიდერები გახდნენ. წარმოება დიდი დავა იმაზე, თუ როგორ ევლოთ სოციალიზმსაკენ: რევოლუციისა თუ რეფორმების გზით, რომელიც მუშათა მოძრაობის ამოცანად თვლიდა მხოლოდ ნაწილობრივ მოთხოვნილებათა და პოლიტიკური, სერაბები და ხორაკები, ჩეხები და სლოვაკები, ბულგარელები და ავსტრიელები, გერმანელები და ფინელები, რუმინელები და მონღოლები, კორეელები და ჩინელები, ბევრი სხვა ერებისთვის წარმომადგენლები. ეს იყო რევოლუციონერთა საბრძოლო ინტერნაციონალი.

რევოლუციის მხარეზე იყვნენ არა მარტო ისინი, ვინც საბოლოოდ ომის ფორმებზე იბრძოდა ოქტომბრის საქმიანობის მთელ ევროპას მთელ ფრანგ ფრანგ მეზღვაურთა გმირების შესახებ, რომლებმაც აიძულეს ინტერვენტები წაეყვანათ თავიანთი ესკადრა ოდისსიდან, ინგლისელ მუშათა გამოსვლების შესახებ, რომლებმაც გამოაცხადეს ლოზუნგი „ხელში შორს რუსეთისაკენ“. ევროპა ბოლო-კრამად, აქანყებას მისდევდა, გაცივდა — გაცივდა, დემონსტრაციას — დემონსტრაციას. მუშათა მოძრაობის მძლავრი აღმავლობა ბოჭავდა სავრთაშორისო კონტრევოლუციის ძალებს, ასუსტებდა იმპერიალისტური ინტერვენტების შემოტევას.

ნება მიბოძეთ საბჭოთა კომუნისტებისა და ყველა საბჭოთა ადამიანის ხალხით გამოეყვანა დიდი პარტიისგან და მხურვალე მადლობა უძღვინა ჩვენს უცხოელ თანამებრძოლებს, ყველას, ვინც იმ სახეობან წლებში გონებრივად დაუჭირებდა ოქტომბრის მნიშვნელობას, ვინც დაეხმარა ჩვენს ხალხს დავა თავისი რევოლუციური მონაშთი.

ამხანაგებო! ოქტომბრის გამარჯვება — ეს არის ლენინიზმის გამარჯვება. რუსეთში სოციალისტური რევოლუციის მთელი მხარეა, ჩვენი კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს შექმნა და ისტორია, ჩვენი გამარჯვების მთელი ფორმები და მშვენიერების მნიშვნელობა იყო განუყოფელი დაკავშირებული უკავადი ლენინის სახელთან და მოღვაწეობასთან.

ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი ისტორიაში შევიდა როგორც ბოლშევიკური პარტიის შემქმნელი, როგორც მშრომელი მასების უდიდესი ბელადი და ორგანიზატორი და ამავდროულად არა მარტო გენიალური მეცნიერი. იგი იყო რევოლუციონერი, ამ სიტყვის ყველაზე მაღალი და კეთილშობილური მნიშვნელობით. მთელი მისი ცხოვრება იყო დამაბული ბრძოლა მშრომელი ხალხის ბედნიერებისა და ინტერესებისათვის.

ოქტომბრის ბელადი დიდა როგორც რევოლუციის სტრატეგი, როგორც პოლიტიკური ტაქტიკის სწორი გამოყენებელი, ლენინი პირველი გენიალური პოლიტიკური მხარდობის მისდევდა კონკრეტულ პირობებში. მგზნებარე რევოლუციონერი, ლენინი უმოდებდა დასიცინიდა ფსევდორევოლუციურ ფრანკალიზმს. თავისი სასიათი და ფსევდორევოლუციური მხარდობის, მის შეხედულებას, როცა საჭირო იყო, წასულიყო კომპრომისზე, უკან დაეხია, რათა ძალები მოეკრებინა და შემდეგ კიდევ უფრო წარმატებით გადასულიყო შეტევაზე.

ლენინისათვის ორგანული უცხო იყო ყოველგვარი უბრალო და დოგმატიზმი. თეორიისა და პოლიტიკისადმი შემოქმედებითი მიდგომა საშუალება მისცა ყოველმხრივ განვითარებისა და გაუმჯობესების მარქსისტული მოძრაობის რევოლუციის შესახებ, მეცნიერება სოციალიზმის მნიშვნელობის შესახებ. ეწეოდა რა უდიდეს პრაქტიკულ მუშაობას, ყველაზე რა უმაღლეს გადაუღებელ საქმეს, ლენინმა შეიმუშავა რუსეთში სოციალისტური მშენებლობის გენერალური ხაზი, პრინციპული საფუძვლები ჩაუყარა საბჭოთა სამხედრო და საგარეო პოლიტიკას.

როგორც პოლიტიკური მოღვაწე და, როგორც ადამიანი ლენინი უარყოფდა თავმდაბლობით გამორჩეობას. არავითარი პოპულარული თავმდაბლობა, მაღალი მომთხვენილობა საკუთარი თავისად — ასეთი იყო მსოფლიო პოლიტიკისათვის ბელადი, ადამიანი, რომელიც რევოლუციამ დააყენა მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა სახელმწიფოს საქმისად.

ლენინი 47 წლის იყო, როცა სრულიად რუსეთის საბჭოთა II ყრილობის ტრიუმფალმა გამოცხადდა სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება. 54 წლის იყო, როცა შეწყდა მისი გულისცემა. მაგრამ სიკვდილ უძლეური აღმჩინა ლენინის გენის სიდიდის წინაშე. ლენინი ჩვენთან იყო ბოლომდე პირველი ხელმძღვანელი. ლენინი ჩვენთან იყო დიდი სამამული ომის ბრძოლებში. ლენინი ჩვენთან არის ახლაც, როცა საბჭოთა კავშირის ხალხები გამოიყვანენ ახალ ისტორიულ მიჯნებზე. პრაქტიკულად წვედენ კომუნისტურ მშენებლობის ამოცანას.

ლენინის საქმიანობის მის მიერ შექმნილმა პარტიამ, მის წილად ხელა ძნელი, მაგრამ სასაბჭო ამოცანა — განხორციელება ლენინის უკავადი იდეები, მისი აზრების მარად ცოცხალი შემოქმედება. და ჩვენი პარტია — საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია — დირსუფულდ ასრულებს ამ ამოცანას.

ოქტომბრის რევოლუციის ორმოცდაათი წლისთავის იუბილეს ლენინიზმის გამარჯვება, ლენინის პარტიის იდეათა და საქმიანობის გამარჯვება.

ჩვენს პარტიას, საბჭოთა ხალხს მიზანია, რომ ლენინის სხვისადმი უსაზღვრო პატივისცემის გამოხატვის საუკეთესო საშუალებათა ყოველთვის მტკიცედ იარონ ლენინური კურსით!

I. დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუცია

ამხანაგებო! კაცობრიობის ისტორიაში იყო ბევრი რევოლუცია, რომლებმაც დიდი როლი შეასრულეს ხალხთა ცხოვრებაში, საზოგადოებრივ განვითარებაში. ოქტომბრის რევოლუციას — როგორც თავისი ხასიათით; ხალხის ისტორიული შედეგებით — განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს მათ შორის. მან ბოლო მოუღო ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაციას და დასაბამი მისცა საზოგადოების გარდაქმნისათვის მთელი მსოფლიო ინტერესებისათვის. მან დაიწყო ერა მუშათა კლასის, შრომის ყველა ადამიანის განთავისუფლებისა მხარდებულთა ათასწლეული ბატონობით წარმოშობილ უბედურების, ტანჯვისა და დამცირებისგან.

წარსულის ამბები სხვადასხვაგვარ დამოკიდებულებას იწვევენ. ზოგიერთი შეიძლება დავინახოთ მხოლოდ ისტორიის ფურცლებზე, თუნდაც დიდმნიშვნელოვანი და საკულისხმოდ. სხვები — ათეული წლების შემდეგაც კი თითქმის ჩვენი დღევანდლების საწილად რჩებიან. იწვევენ არა მარტო ისტორიკოსებს, არამედ აგრეთვე ყველა იმთა ინტერესს, ვინც მონაწილეობს ჩვენი დროის პოლიტიკურ ბრძოლაში. სწორედ ასეთ მოვლენებს ეკუთვნის ოქტომბრის რევოლუცია.

50 წლის მანძილზე, რაც ოქტომბრის შემდეგ გავიდა, მსოფლიო რევოლუციურმა მოძრაობამ დიდი და მრავალმხრივი გამოცდილება შეიძინა. ამ გამოცდილებებმა გაავრთოვა წარმოდგენა რევოლუციური ბრძოლის გზებისა და მეთოდების, გვიჩვენა, როგორც საჭიროა ვითავისწინებდეთ იმ პირობების მთელი მრავალფეროვნებას, რომლებშიც მწიფდება და ხდება მუშათა კლასის რევოლუციები. ამასთანავე ამ გამოცდილების მიხედვით კიდევ უფრო ხანთეული გახდა სოციალისტური რევოლუციის საერთო კანონზომიერებათა მნიშვნელობა. სწორედ იმდრო, რომ 1917 წლის რევოლუცია ამდენი ისტორიული და ასეთი ძალიან გამთავრებული უსკანოზომიერებას, მსოფლიო რევოლუციური ბრძოლის უკვე ნახევარი საუკუნეა განიცდის ოქტომბრის მძლავრ გავლენას.

გზა, რომელმაც რუსეთი მიიყვანა სოციალიზმამდე, — ეს არის მსოფლიო ისტორია, მთელი კაცობრიობის ცივილიზაციის მთავარი გზა. მიუხედავად რუსეთის პირობების მთელი თავისებურებისა, ოქტომბრის რევოლუციამ გამოაჩინა ძირითადი, მთავარი ტენდენციები სოციალიზმზე გადასვლის ეპოქისა, — კაპიტალიზმის სოციალიზმზე გადასვლის ეპოქისა, — გადასვლის, რომელიც მომზადებული იყო მსოფლიოს საზოგადოებრივ-ეკონომიური განვითარების მთელი მიმდინარეობით.

კაპიტალიზმის შეცვლა სოციალიზმით აუცილებელი და გარდაუდებელი გახდა მან, როცა წარმოიქმნა საშუალებათა კერძო საკუთრება საწარმოო ძალების განვითარების დამარკოვლებელ იქცა. კაპიტალიზმმა თვითონ წარმოიშვა თავისი მესაფლავე — მუშათა კლასი. საერთაშორისო პროლეტარიატის მრავალი წლის მედობა ბრძოლაში იქმნებოდა საბრძოლო გამოცდილება, რომელიც შრომის მისხანე იარაღად გახდა კაპიტალის წინააღმდეგ კლასობრივ ბრძოლებში.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუცია მოამზადდა მოწინავე საზოგადოებრივი აზრის მიერმა განვითარებაში. თავის მწვერვალს ამ განვითარებამ მარქსიზმში მიიღწია. განახორციელეს რა ნამდვილი შემოქმედებითი გმირობა, გადააქციეს რა სოციალიზმი უტოპიიდან მეცნიერებად, დადამარკოვნებდა და რევოლუციონერებმა კარლ მარქსმა და ფრედრიხ ენგელსმა თავისუფლებასა და ბედნიერების გზა უჩვენეს ყველა ჩაგრულსა და დაბეჩავებულს.

სოციალისტური რევოლუცია ძველი სამყაროს წარმოდგენილებად. და იგი დაიწყო მის ყველაზე სუსტ რკალში — რუსეთში, სადაც XX საუკუნის დამდეგისათვის ერთ კენად იყო თავმოყრილი იმპერიალიზმის ყველა ძირითადი წინააღმდეგობანი.

კაპიტალიზმის სწრაფი განვითარება წარმოშობდა აქ მრავალ ვალუტურ პრობლემას. სულ უფრო აღმავდებდა კლასობრივ ანტიკონიზმებს. ნახევრადფეოდალური წყობილების პირობებში მშრომელი მასები იტანებოდნენ არა მარტო იმპერიალისტური ექსპლოატაციისაგან, არამედ აგრეთვე მემამულითა ბატონობისაგან, სასტიკი პოლიტიკური თვითნებობისა და ეროვნული ჩაგრვისაგან. იმ დროს არ ყოფილა სხვა ქვეყანა, სადაც ეპოქის სოციალურ და პოლი-

ტიკურ წინააღმდეგობებს ასეთი სიმწვავისათვის, ასეთი სიმძაფრისათვის მიეღწიათ.

პირველმა მსოფლიო ომმა დააჩქარა მოვლენების განვითარება. მან უკიდურესობამდე მიიყვანა მშრომელი მასების გაჭირვება და უბედურება, გაამძვრა მეფის თვითმპყრობელობის, შემდეგ კი — დიქტატორი მთავრობის სიღამაღ და უძლურება. ლენინი წერდა, რომ იმ დღეებში ძველი ხელისუფლება ვეუკანზე იმყოფებოდა, ხალხის შეგნების წიაღში მიმდინარეობდა დიდი მიწისქვეშა მუშაობა, პეგრის ვარდებოდა ელექტრომა, რასაც გარდაუვალად უნდა მოჰყოლოდა პაერის გამწმენდი ქვეყანებისადმი.

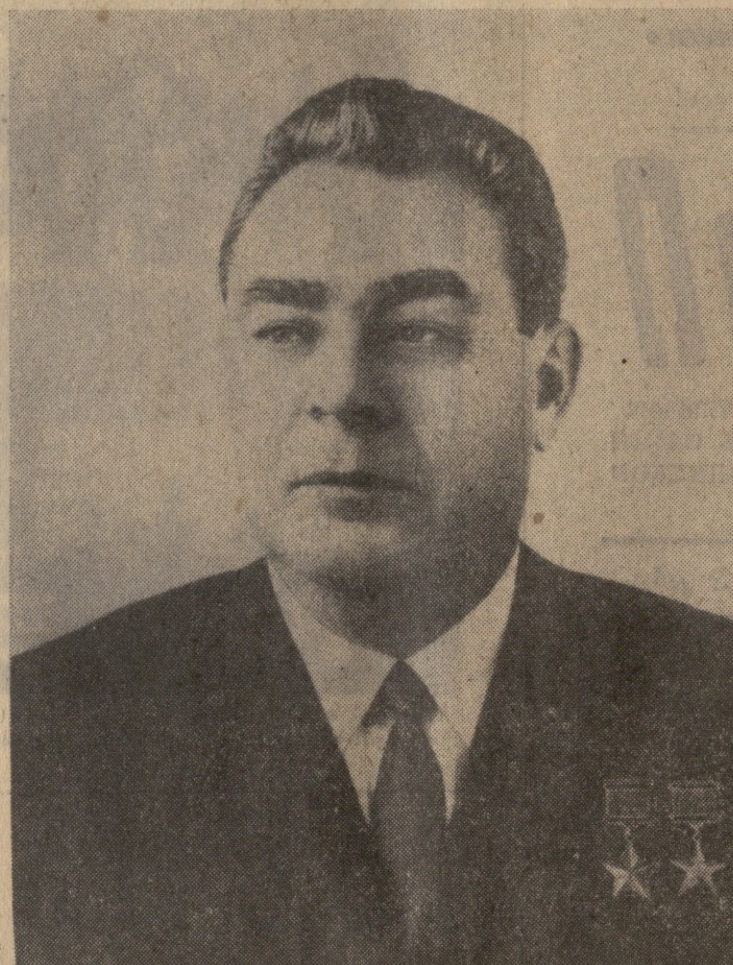
ამრიგად, ოქტომბრის გამოცდილებამ ცხადყო, რომ რევოლუცია იმარჯვებს მხოლოდ მაშინ, როცა ამისათვის ობიექტური პირობები იქმნება. რევოლუციის ამ გარდაუვალი კანონის შეცვლა არავის არ შეუძლია. ამასთან ოქტომბრის რევოლუციამ ცხადყო, რომ ძველი წყობილების დასამხობად გარდა ხელსაყრელი ობიექტური პირობებისა საჭიროა კიდევ, რომ მშობილთა მასები სათანადოდ იყონ მომზადებული და ორგანიზებული კლასობრივ მოწინააღმდეგელობის გადამწყვეტი შეტევებისათვის.

რუსეთის მუშათა კლასმა წარმატებით გადაწყვიტა ეს ამოცანა. იგი ჩამოყალიბდა როგორც მსოფლიო პროლეტარიატის ყველაზე რევოლუციური რაზმი. მისი პოლიტიკური როლი რუსეთის ცხოვრებაში განუზღვრად უფრო დიდი იყო, ვიდრე მისი რიცხვი. იგი გახდა ჩვენი ქვეყნის ხალხთა საუკეთესო რევოლუციური ტრადიციების დირსეული განმარტობი, შემოქმედებითად შეითვისა მსოფლიო პროლეტარიატის რევოლუციური გამოცდილება. მან შექმნა თავისი საბრძოლო ვეზირები — ბოლშევიკების პარტია, რომელმაც შეძლო შეეერთებინა სოციალიზმი მუშათა მოძრაობასთან, მასების სტრუქტურულ აღფრთხილებასთან. მარქსისა და ენგელსის მოძღვრება რუსეთის მოწინავე მუშათა მსოფლმხედველობა გახდა. ბოლშევიკმა ლენინებლებმა დაიცვეს ამ მოძღვრების სიმშინდე და განავითარეს იგი ახალი ისტორიული პირობების — იმპერიალიზმის პირობების შესაბამისად, თავიანთი რევოლუციური ბრძოლის კონკრეტული ამოცანების შესაბამისად.

ბოლშევიკები ყოველთვის ხელმძღვანელობდნენ იმით, რომ რევოლუცია მხოლოდ მაშინ ღრს რამედ, როცა მას შეუძლია თავის დაცვა. დიდმა ოქტომბერმა ცხადყო, რაოდენ დიდმნიშვნელოვანია ეს ქმნილობა სოციალისტური რევოლუციისათვის, რომლის წინააღმდეგ ირანგებთან ძველი საყაროსი მთელი ძალები, მისხანე დღეებში, როცა ახალგაზრდა საბჭოთა რესპუბლიკის შემოხვეტი კონტრევოლუციისა და ინტერვენტთა უსრდები, ბლოკადის, საბოტაჟის, კულაკურ ამბოხებათა ვითარებაში რევოლუციური რუსეთი აბარებდა ყველაზე პასუსაგებ გამოცდას. და მან გაუღო გამოცდას, დაიცვა თავისი არსებობის უფლება. გაუმლო იმდრო, რომ რევოლუციური მუშეთა და გლეხების საბოლოოდ ომის ვიღვლები, სასურსათო რაზმებში, შრომის ფორმებზე იბრძოდნენ მათთვის მახლობელი, მშობლიური საქმიანობის, რომელზეც დამოკიდებული იყო მათი საკუთარი ბედი, მათი თავისუფლება, მათი მომავალი.

მრავალი წლის კლასობრივი ბრძოლის მსვლელობაში, ორი ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის ბრძოლებში ლენინი და ლენინელები გახდნენ სრულყოფილნი რევოლუციის სტრატეგისა და ტაქტიკის. ენგელსებოდა რა ოქტომბრის გადატრიალებისათვის, პარტია შეიძინა ბრძოლის ყველა ფორმის — ლეგალურისა და არალეგალურის, მშვიდობიანისა და არამშვიდობიანის, იატაკქვეშა და აშკარა ბრძოლის უმდიდრესი გამოცდილება. იგი მზად იყო სწრაფად შეეცვლა ეს ფორმები, უნარი შესწავლა გასძლულია მუშათა კლასს ყველაზე რთულ და დასაბრუნებელი ვითარებაში, ისტორიის ყველა დაბრკობებისა და მოსაზრებებში. და როცა დაღვა გადაწყვიტა მომენტად, რუსეთის მუშეთა და გლეხების, საკუთარი გამოცდილებით დარწმუნდნენ რა ბოლშევიკების პოლიტიკის სისწორეში, გაჰყვნენ ლენინურ პარტიას, იატაკის მისი ლოზუნგები და შეძლეს გაემარჯვებინათ.

ოქტომბრის შეიარაღებული აჯანყება ისეთი ხელოვნებით და მუშათა, გლეხთა და ჯარისკაცთა მასების განწყობილების გაგებით მომზადდა და განხორციელდა, რომ იგი სამართლიანად შევიდა ისტორიაში როგორც რევოლუციური სტრატეგისა და ტაქტიკის ნიმუში. წითელ პიტირში დანთებული რევოლუციის ალი მთელი მთელ ჩვენს ქვე-

(გაბრძენა)

ჩვენი საზოგადოების ურდველი რევოლუციური კრიტიკა...

პარტიამ დიდი მუშაობა გასწია სოციალისტური დემოკრატიის...

კიდევ უფრო მტკიცედებიან მშრომელთა დემოკრატიის...

საზოგადოებრივ საქმეთა მართვის სხვადასხვა ფორმებში...

ამ და ბევრ სხვა მასობრივ საზოგადოებრივ ორგანიზაციაში...

ამხანაგებო! პრიორიტეტული რევოლუცია ხდება ხალხის...

სოციალიზმმა ჩვენს ხალხს მისცა ის, რაც არა აქვთ ყველაზე...

პარტია და სახელმწიფო შეუწყობდა ზრუნველ ზრუნვას მშრომლების...

საბჭოთა ხელისუფლების წლებში ექვსნახევარჯერ გაიზარდა...

ბევრად გაიზარდა ძირითადი სასურსათო და სამარეწველო...

სსრ კავშირი პირველი ქვეყანაა, სადაც სახელმწიფომ იკისრა...

III. ახალი წარმატებები

ამხანაგებო! საბჭოთა ადამიანებისათვის მოპოვებული შედეგები...

ცხოველად წინ მიდის. ჩვენი საზოგადოების განვითარების თვითუფლები...

დღეს ჩვენს წინაშე დგას ახალი ამოცანები — ახალი არა მარტო...

კომუნისტური გამარჯვებისათვის საბჭოთა ხალხის ბრძოლის ძირითადი...

კომუნისტური გამარჯვებისათვის საბჭოთა ხალხის ბრძოლის ძირითადი...

კომუნისტური გამარჯვებისათვის საბჭოთა ხალხის ბრძოლის ძირითადი...

კომუნისტური გამარჯვებისათვის საბჭოთა ხალხის ბრძოლის ძირითადი...

კომუნისტური გამარჯვებისათვის საბჭოთა ხალხის ბრძოლის ძირითადი...

ბევრი მიჩვენებით შეიძლება ხალხის ცხოვრების პირობების შეფასება...

სოციალიზმი ისეთი საზოგადოებაა, რომელიც არ არის პრივილეგიების...

გიგანტური ვითარდება სახალხო განათლების სისტემა. ახლა ზოგადგანათლებლო...

საბჭოთაში ქვეყნის მთავალი ისეთი იქნება, როგორც დღევანდელი...

ამხანაგებო! იმისათვის, რომ გავზომოთ მთელი სიღრმე ცვლილებების...

სოციალიზმის დიდებული შენობა, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში აღმართა...

ისტორია ადამიანებია, რომლებიც მას ქმნიან. ათეულ მილიონობით მუშა...

დღეს, როცა აღვნიშნავთ დიდი ოქტომბრის ორმოციდათ წლისთავს...

ჩვენი დღევანდელი საზოგადოება ჩვენი ქვეყნის ყველა თაობის...

ჩვენი ხალხის გმირობას, მის გამარჯვებებს შრომაში და ბრძოლაში...

დღეს საბჭოთა ხალხს, დღეს საბჭოთა ადამიანს — ჩვენი დროის ნამდვილი...

კომუნისტური გამარჯვებისათვის ბრძოლაში

ვაგვიტარებთ სახალხო მეურნეობას, გადამწყვეტად დამოკიდებულ...

საბჭოთა კავშირის სახალხო მეურნეობა ახლა ისეთ სტადიაში შევიდა...

ეს ნიშნავს, რომ წარმოება უნდა იზრდებოდეს არა მარტო ახალ...

წარმატებით წინსვლის დღემდამდე მნიშვნელოვანი წინამძღვრია...

ჩვენ კვლავაც პირველხარისხიან ყურადღებას დავუთმობთ მძიმე...

ცხოვრებაში დიდწილად მნიშვნელოვანი ამოცანები დასახა მეურნეობის...

ცხოვრებაში დიდწილად მნიშვნელოვანი ამოცანები დასახა მეურნეობის...

ტემის გაუმჯობესების დარგში. ამ ამოცანების გადაწყვეტად პარტია...

კავშირის პოლიტიკის ძირითადი მიზანმიმართულად, რომელიც ჩვენი...

ჩვენ გვაქვს ყოველზე, რაც საჭიროა იმისათვის, რომ გვექმნოდეს...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

მდიდარი, ლამაზი და კულტურული ტექნიკური საშუალება ადამიანების...

ჩვენ საფუძველი გვაქვს, რომელიც ჩვენი ქვეყანაში უნდა იქნება...

აღნიშნავს რა ოქტომბრის სახელოვან 50-ე წელს, ჩვენი პარტია...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

საბჭოთა ხალხის ინტერესები, კომუნისტური მშენებლობის ინტერესები...

ამხანაგებ ლ. ი. ბ რ ე ე ვ ი ლ მ მოხსენება

(გაგრძელება)

რაც ორგანიზაციათა როლის ყოველწინადად ამდებდა ხელს შეწყობის ხალხის მასების კიდევ უფრო აქტიური მონაწილეობის სახელმძღვანელო და საზოგადოებრივ საქმიანებად დაწესებულ, ხალხის ინციატივისა და საბჭოთა ოცნებების შემოქმედებით აქტიურობის განვითარებას. ჩვენი პარტია დღე უფროდღე მუშაობს იქვეა ყველა ამ მიზართულებით.

საბჭოთა წყობილება ამწავლა მშრომელთა სოციალისტური საქმიანობის ერთგულად, კოლექტიურად, ჩაუნერგავთ თავისი ქვეყნის ბატონ-პატრონის გრძობა. მაგრამ იყო ქვეყნის ბატონ-პატრონი — იმის ნიშნავს, რომ დიდ უფლებებთან ერთად ჯერნდეს დიდი მოვალეობანიც. ეს ნიშნავს

გრძნობდენ დიდ პასუხისმგებლობას არა მარტო პირადი შრომისა და ქვეყნისათვის, არამედ კოლექტივის, საწარმოს, მთელი ქვეყნის საქმიანობისათვისაც. ამ თვისებების ჩვენგან, რომლებიც თანამედროვე საბჭოთა ადამიანის განუყოფელი წილია, ნიშნავს უნდა გახდეს, პარტიის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანა კომუნისტურ მშენებლობაში.

ამხანაგებო! დიდია საბჭოთა ხალხის საქმიანი და გმირობა 50 წლის მანძილზე. კიდევ უფრო გრანდიოზული პერსპექტივები ისახება მის წინაშე ნახევარი საუკუნის მიგნაზე. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ჩვენი ქვეყნის შემდეგი ორმოცდამეათი წელი აღინიშნება მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის ახალი მიღწევებით. ხალხის გულში ოქტომბრის ანთებულ რევოლუციური ჩარხიდან გვიწავთებს წინსვლის გზას, კომუნისტური გამარჯვების გზას!

IV. დიდი მოტოპედი და მსოფლიო რევოლუციური მოძრაობა

ამხანაგებო! ოქტომბრის ქარიშხალმა მძლავრ ცეცხლად ააგვიგზავნა რევოლუციის ნაპირკალი. ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ ვახვილობ ნახევარმა საუკუნემ დაიჯერებულად გვიჩვენა მისი უდიდესი საერთაშორისო მნიშვნელობა. ამ წლებში მანძილზე მთლად იცვალა სახე მსოფლიო — სახე იცვალა უდიდესი ოქტომბრისა და მისი იდეების შემოქმედებით, სოციალისტური გამარჯვებათა გადგენით.

საბჭოთა სახელმწიფოს შექმნისთანავე ახალი ხასიათი მიეცა ბრძოლას მუშათა კლასსა და იმპერიალისტურ ბურჟუაზიას შორის. ამ ბრძოლის მთავარი ღრძინა გახდა ბრძოლა ორ დაპირისპირებულ სოციალურ-ეკონომიკურ სისტემას შორის. მკვეთრად გამოჩნდა წყალგამყოფი, რომლის ერთ მხარეს თავი მოუყარა ძველი სამყაროს, რეაქციის, სოციალური და ეროვნული ჩაგვრის მთელმა ძალეებმა, მეორე მხარეს კი — სოციალისტური, დემოკრატიისა და პროგრესის ძალებმა.

იმ დროს ძველი სამყარო ბატონობდა ჩვენი პლანეტის ტერიტორიის ხუთ მეექვსედზე. შეუღარებლად უფრო ძლიერი იყო ეკონომიკურად, ჰქონდა დიდი სამხედრო უპირატესობა, მაგრამ რევოლუციური ეპოქა მომავალეულ რეჟიმებთან ერთად ამხსნევს ტრადიციულ წარმოდგენებსაც ძალაზე. ახალი სამყაროს მხარეზე იყო საზოგადოებრივი განვითარების ყანობები, მასების რევოლუციური ენერჯია, ჩვენი დროის ყველაზე მოწინავე აღებები და მანძილიც, როცა სოციალისტური მსოფლიოს მხოლოდ ერთ ქვეყანაში იყო, ამან მიანიჭა მას ძალა ყველაფრისათვის გადმო, შემდეგ კი ისტორიულ შეტევასაც გადასულიყო.

ნახევარი საუკუნის ბრძოლის მანძილზე ძირფესვიანად შეიცვალა ძალთა თანაფარდობა მსოფლიოში: უკვე მესამედ კაცობრიობა დადავა სოციალისტურ გზას. მთავარდებ კოლონიური მონობის სისტემის მსხვერპლად: 70-ზე მეტი ახალი სახელმწიფო შეიქმნა ყოფილ კოლონიურ იმპერიათა ნანგრევებზე, უზარმაზარი ძალა გახდა ორგანიზებული მუშათა მოძრაობა კაპიტალის ქვეყნებში. მისი გავლენა ამ ქვეყნებში მთელი პოლიტიკური ცხოვრების დიდი ფაქტორია. დიდი ვაჭანება მიეცა დემოკრატიულ მოძრაობებს, რომლებმაც მოახსალეს ფართო ფენები მონაწილეობენ, ყველა ამ ცვლილების შედეგად იმპერიალიზმი კი არა, სოციალისტი, ანტიიმპერიალისტური ძალები განსაზღვრდნენ საზოგადოებრივი განვითარების მთავარ შინაარსსა და მთავარ მიმართულებას.

მსოფლიოს ხალხებმა თავალთობიერ დაინახეს, რომ სოციალისტმა მოსხო ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაცია და კრთვინი ჩაგვრა; დასახა ფართო შესაძლებლობანი ჩამორჩენილობის დაძლევისათვის, საწარმოო ძალებს აყვავებისათვის, პროგრესისათვის. ისინი დარწმუნდნენ, რომ სოციალისტი უკვალავს გზას ნაწილი დემოკრატიისა და პროგრესის თვისუფლებას, მტკიცე მშვიდობას, იმების აღკვეთას საზოგადოების ცხოვრებაში.

სოციალისტის წარმატებათა ფონზე კიდევ უფრო ცხად გახდა, რომ კაპიტალიზმს არ ძალუძს ვადაჭიროს კაცობრიობის წინაშე მდგომი ძირეული პრობლემები. კაპიტალიზმი ხალხის მასების აურაცხელი უბედურებისა და ტანჯვის წყაროა. იმპერიალიზმი აწევს აგრესიულ ომებს, იგი ქმნის დღეს მსოფლიო თერმობატორი კონფლიქტის საფრთხეს. სწორედ იმპერიალიზმს მიუძღვის ბრალი ათეულ მილიონობით ადამიანთა დაღუპვაში, რომლებიც მოსპობილ იქნენ ორი მსოფლიო ომის დროს, მისი ბრალია, რომ უზარმაზარი სასხედო იხარჯება გამაღვივებელი შვიანობებისათვის, მასობრივი ვაჟდღერის იარაღების შექმნისათვის, იმპერიალიზმის ბრალია ისიც, რომ არ შეგვიძლია დღესვე გამოვიყენოთ ის უდიდესი შესაძლებლობანი, რომლებიც მეცნიერებამ და ტექნიკამ დაგვასწავს, შიმშილის, სიღატაკისა და ავადმყოფობათა აღმსახერხებლად, იმპერიალიზმს ეკისრება პასუხისმგებლობა იმისათვის, რომ კოლონიურ მონობაში მყოფი ქვეყნები მრავალი ათეული წლით ჩამორჩნენ თავიანთ განვითარებაში. იმპერიალიზმი მშრომელთა სასტიკი ჩაგვრის, დემოკრატიის დათრგუნვის წყობილებაა, ეს არის წყაბათობა, რომელმაც წარმოშვა ფაშისმი — რეჟიმის, ნენღობისა და ტერორის უკიდურესი განსახიერება.

ნახევარი საუკუნის მანძილზე, რაც ოქტომბრის შემდეგ გავიდა, სულ უფრო ღრმადდება კაპიტალიზმის საერთო კრიზისი, იმპერიალიზმი გვიღებულა ხალხთა თვალში, ძირი გამოვიხარა მის გავლენას. მაგრამ იმპერიალიზმი იარაღს არა ყრის. ეს ძლიერი და ვერავტე მონიხანდმდეგა. მან ბევრი რამ ისწავლა, ცდილობს გაყვითლებში გამოიტანოს ყველა თავისი დამარცხებიდან, შეეგუოს ახალ ვითარებას.

კლასობრივი ბრძოლის შემოქმედებით იმპერიალიზმი მიმართავს მანქანებს, მიდის ნაწილობრივ დამომბებზე, ფართოდ იყენებს სოციალურ ფედაგაციას. შინაგან წინააღმდეგობა გააქრავს, სოციალისტის წარმატებანი კაპიტალიზმთან შეკრებებში აძლიერებს ბურჟუაზიას სულ უფრო ფართოდ გამოიყენოს ეკონომიკის სახელმწიფო-მონოპოლისტური რეგულირება. რათა შეინარს კრიზისული მოვლენები, უზრუნველყოს წარმოების ზრდის ტემპები. კოლონიებს რომ კარგავს, იმპერიალიზმი გადაისს სხვა ხალხების ექსპლოატაციის უფრო მზავრულ და დახვეწილ მეთოდებზე. იმპერიალიზმი ძალიერესა და სახიერებს არ იშურებს ადამიანთა გონებისათვის ბრძოლაში; სოციალისტურ მას გავლენის ზრდა აძლიერებს იმპერიალისტებს განუწყვეტელი შეუხამონ თავიანთი იდეოლოგიური იარაღი, თავიანთი პროპაგანდა ვითარებას, რომელიც განუწყვეტლივ იცვლება.

რევოლუციური მოძრაობის ყველა შეგნებულ მონაწილე იდეოლოგიებს ამ მოვლენებს მოწინააღმდეგეს ბანაკში, იმ ვითარების მთელ სირთულეს, რომელშიც დღეს მძლიერად იარაღობს კლასობრივი და განმათავისუფლებელი ბრძოლა. ისინი სახავენ ამ ბრძოლას ყველაზე ეფექტიან გზებს, ცდილობენ მთელი ძალები შეაკავშირონ ერთან ანტიიმპერიალისტურ ფორნტში.

ამ ბოლო ათწლეულებში რევოლუციურმა პროცესმა ნაძვირად მსოფლიო გაქანება მიიღო. დიდამწიფე არ არის არც ერთი რაიონი, სადაც ამა თუ იმ ფორმით არ ჩაღვრილია ბრძოლა სოციალური და ეროვნული განთავისუფლებისათვის. იმპერიალიზმი სხვადასხვა მხრიდან მიაქვთ იყრითი. შერყავა მისი ისეთი პოზიციებიც კი, რომლებიც ჯერ კიდევ სულ ცოტა ხნის წინაა შეიზღუდებოდა. სინამდვილე იქვეა ლინის განქვერება, რომ კაპიტალიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში ერთ ნაქად გაერთანდებდა სულ სხვადასხვანაირი ძალები და მოძრაობანი.

ჩვენ, კომუნისტებს, კარგად წარმოვადგენია რევოლუციური ძალების წინაშე მდგომი ამოცანების მასშტაბი და სირთულე. სოციალისტისა და პროგრესის იდეების გამარჯვების გზაზე მთელ მსოფლიოში ჯერ კიდევ ბევრია დაძა-

ბული ბრძოლები და თავდადებული შრომა. მაგრამ შეიძლება დარწმუნებული ვიყოთ, რომ თანამედროვე ეტაპი უდიდესი წინგადმდებელი ნახებია ამ გზაზე და ღირსეულად იგებს დაიკავებს პროგრესისა და თავისუფლებისათვის, სოციალისტისათვის კაცობრიობის ბრძოლის მატანებში.

ამ ეტაპის ყველაზე ძვირფასი და დიდმნიშვნელოვანი ნიშანია სოციალისტის მსოფლიო სისტემის წარმატებით განვითარება. საერთაშორისო მუშათა კლასს, მთელ რევოლუციურ ძალებს სამართლიანად მიანიხიო, რომ ეს არის მათი უდიდესი მონაწილეობი, მათი შესანიშნავი მიღწევა. სოციალისტი ვალდებული ვართ ქვეყნის ფარგლებში, შეიქმნა სოციალისტური სახელმწიფოთა მთელი სისტემა და ამით დაიწყო მსოფლიო მოვლენათა განვითარების ახალი მკვეთრი შემობრუნება. ამ გამარჯვებამ კიდევ უფრო დაასუსტა იმპერიალიზმის ძალები, ამ გამარჯვებამ უფროაფრო მასებს ჩაუნერგა უფრო დიდი რწმენა, რომ სოციალისტის საქმიანობა უწყვეტია, რომ მისი მალაი იდეალები უძლეველია. ცოცხალი, განვითარებადი სოციალისტის, მისი მავალი მნიშვნელოვანი ძალები გავლენით მსოფლიოში ახალი პირობები შეიქმნა რევოლუციური და განმათავისუფლებელი ბრძოლის შემდგომი გაშლისათვის, ყველა დემოკრატიული მოძრაობისათვის.

20 წლის მანძილზე მეტ წელ სოციალისტურ ქვეყნებში მიღწეულა ძალიერე მდგომარეობები და კულტურული მშენებლობანი, ახალი საზოგადოებრივი ურთიერთობა და სოციალისტური დემოკრატიის განვითარებანი. მსოფლიო სოციალისტის პრინციპული მიღწევა, რომლისაც განსაკუთრებით უნდა გავსეს ხაზი, ის არის, რომ შეიქმნა ახალი ტიპი იმ სახელმწიფოების შორის ურთიერთობისა, რომლებშიც გაიმარჯვა სოციალისტურმა უპირობებამ. სოციალისტურ ქვეყნებს შორის მთელი ურთიერთობა ეყრდნობა ხალხთა შორის ურთიერთდობლად და პატივისცემას, მას საფუძვლად უდევს სოციალისტური ინტერნაციონალიზმი. ცხოვრება ცხადყოფს, რომ სოციალისტური თანამეგობრობის ფარგლებში თვითივე ქვეყანას ეძლევა უწყალები ხელშეწყობი პირობები თავისი სუვერენიტეტისა და დამოუკიდებლობის უნაღმარებლობად და ამავე დროს საზოგადოების ყველა უპირატესობით, რომლებსაც აძლევს ურთიერთდამხარება და ამხანაგური მხარდაჭერა.

მსოფლიო სოციალისტური სისტემის განვითარების მთელი გამოცდილება, მისი დიდი მონაწილეობი და მისი სიმძლიერი ცხადყოფს, რომ მთელ რა ქვეყნებში სოციალისტური რევოლუციების გამარჯვება თავისთავად როდი მოჰყვება ახალი ტიპის ურთიერთობა. სოციალისტური ქვეყნები აყვადებიან ახალ, რთულ პირობებზე, ძლიერ კაპიტალისტური წარსულის მიმიე მეცვიდობას, ებრძვიან იმპერიალიზმის ხრიკებს, რომელიც ცდილობს გაათიშა შეიტანოს ჩვენი რიგებში.

მომე პარტიების საერთო მეცადინეობით მივაღწიეთ მნიშვნელოვან შედეგებს სოციალისტური თანამეგობრობის განმტკიცებაში. თვითივე ერს თავისებულად შეიქმნა ახალი ცხოვრების შემენებლობის საერთო საქმიანი. ჩვენ დიდად ვაფასებთ თვითივე ხალხის, თვითიველი მარქსისტულ-ლენინური პარტიის წვლილს სოციალისტის ინტერნაციონალურ განმტკიცებაში. საერთო შემოქმედებით მეცადინეობით, რაც განმატავს ცხოვრების მთელ მრავალფეროვნებას, იქმნება მსოფლიო სოციალისტის ის დიდი გამოცდილება, რომელიც მთელი კაცობრიობის ურთიერთობა.

სოციალისტური სისტემაზე და მისი განვითარების პრობლემებზე რომ ვლაპარაკობთ, დღემდე ვერ ავფიქვით გვერდის იმას, რაც ყველას დიდად ვაძლევს. საქმი ეხება ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკაში შექმნილ მდგომარეობას. ჩინეთის რევოლუციური გამარჯვებას უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა. მან ღრმა ზეგავლენა მოახდინა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი, რევოლუციური მოძრაობის განვითარებაზე აზიასა და აფრიკის ყველა ქვეყანაში.

სამწუხაროდ, მათ დღემდის გჭვდის შოინისტური და დემოკრატიული უკრისი, რომელსაც ამ ბოლო წლებში ახორციელებს, სერიოზულ ზიანს აყვებს სოციალისტის საქმეს ჩინეთში. ეს უკრისი, რომლის მიზანია ძირი გამოუთხაროს მსოფლიო სოციალისტური თანამეგობრობისა და საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობის ერთიანობას, ეწინააღმდეგება ხალხთა რევოლუციური ბრძოლის ინტერესებს.

ჩინეთის ამებზე ბოლომდე გამააშკარავა ჩინეთის კომპარტიის ზოგადი ხელმძღვანელის იდეურ-პოლიტიკური დატეხა. ამავე დროს ამ ამებზე ცხადყოფს, რომ სოციალისტებმა ამ ქვეყანაში მოკლე ვადებში კი, უაღრესად რთულ პირობებში, ფსკელები გაიფადა, ფართო მასები მიიხრეს. სწორედ ამით ახსნება ის შეუპოვარი ბრძოლა, რომელსაც ეწევიან ჩინეთის კომუნისტური პარტიის საეკუთესო შვილები, ჩინელი ხალხის მოწინავე ძალები სოციალისტის მონაწილეობა შესანარჩუნებლად.

ჩინელი კომუნისტები, ჩინელი ხალხს ბევრი რამ აქვთ, რაც უნდა დაიკავოს. ისინი უფრო უნდა იბრძვიონ, ჩინელი კომუნისტთა გენერალური ხაზი — ეს არის სოციალისტის ამებების ხაზი, რომელიც 1956 წელს შეიმუშავა ჩინეთის კომპარტიის VIII ყრილობამ. ეს არის დღევანდელი ეკონომიური განვითარებისა და ხალხის მატერიალური და კულტურული მოთხოვნებთანაა მაქსიმალური დახვეწილობის ხაზი, ეს არის „დემოკრატიული ცხოვრების განვითარების“ ხაზი, ეს როგორც ყრილობის გადაწყვეტილებებში იყო ხაზსამული, არის „დიდი საბჭოთა კავშირთან და სახალხო დემოკრატიის ყველა ქვეყანასთან მარადიული და ურღვევი მეტოქეობის“ ხაზი.

ჩვენ გვწამს, რომ ჩინეთის ახლანდელი ამები მისი განვითარების ისტორიულად მუხავალი ეტაპია. ჩვენ გვწამს, რომ ყველა სიმძლიერს მიუხედავად, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სოციალისტის საქმიანობის წინააღმდეგ.

ამხანაგებო! გზა, რომლითაც მიდის სოციალისტური ქვეყნები, დაძაბული შრომისა და აქტიური ბრძოლის გზაა. ჩვენ ვიცით, რომ მოკვლეის დიდი მუშაობა, დიდი ამოცანები, რომელთა გადაწყვეტა მოითხოვს მომე პარტიებისა და ხალხების საერთო მოქმედებას. თავის მხრივ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია, მთელი საბჭოთა ხალხის ძალიერეს არ დაიშურებენ მსოფლიო სოციალისტური თანამეგობრობის განკარგულებისათვის, მის მიერ ახალ გამარჯვებათა მოპოვებისათვის.

ნება მიბოძეთ დღეს მთელი საბჭოთა ხალხის სახელით მხურავად მივსალმომ მომე ხალხებს, რომლებიც ახალ ცხოვრებას ამებენ.

პირველ მევესალმობით ვეცნანბის დემოკრატიული რესპუბლიკის მამაც ხალხს. რომელიც იარაღით ხელში იცავს თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას, სოციალისტური მონაწილეობის.

მხურავად მივსალმობთ ბულგარეთის, უნგრეთის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, კორეის სახალხო

დემოკრატიული რესპუბლიკის, კუბის, მონღოლეთის, პოლონეთის, რუმინეთის, ჩეხოსლოვაკიის, იუგოსლავიის ხალხებს, რომლებიც მტკიცედ მიდებენ წინ სოციალისტის დროში.

მივესალმებით ჩინელ ხალხსა და ალბანელ ხალხს, რომლებიც იბრძვიან თავიანთ ქვეყნებში სოციალისტური მონაწილეობის შესანარჩუნებისათვის.

ყველა სოციალისტური სახელმწიფოს ხალხებს ვუსურვებთ უდიდეს წარმატებებს მათს კეთილშობილურ შრომებში!

ამხანაგებო! იმ ძალებს შორის, რომლებიც იმპერიალიზმის წინააღმდეგ გაიღობა, დიდმნიშვნელოვანი ადგილი ეკუთვნის განვითარებულ კაპიტალისტურ სახელმწიფოთა მუშათა კლასს, რომელიც იბრძვის მსოფლიო იმპერიალიზმის ციხადგებში. ჩვენ ვიცით, რაოდენ ძვილია ეს ბრძოლა. იგი მოითხოვს არა მარტო დიდ დაძაბვას და მამაცობას, არამედ იმის უნაზისაც, რომ იმპერიალისტურ ბურჟუაზიას, მთელ მის მანქარებსა და ხრიკებს დაუპირისპიროს მაღალი ორგანიზებულობა და დიდი პოლიტიკური ოსტატობა.

ყველა სიმძლიერს მიუხედავად განვითარებული კაპიტალიზმის ქვეყნებში მუშათა მოძრაობა განუხრულად ძლიერდება, ახალ გამოცდილებას იძენს. შრომელთა აქტიუობა, სიმტკიცე, მხარდა ორგანიზებულობა თავიანთი საარსებო ინტერესებისათვის ბრძოლაში — აი რა ასახაოებს კლასობრივი ბრძოლის თანამედროვე ეტაპს კაპიტალისტურ სამყაროში. ვაფიქვებ ნზირად მთელ ქვეყნებს ედება, მუშათა კლასს მთელ უფრო ხზირად აღწევს იმას, რომ დაამყარდნონ მისი მოთხოვნები. ეს მოთხოვნები სულ უფრო შორის მიდის, სულ უფრო რადიკალური ხდება და იქვეა მონაპოლიათა ეკონომიური და პოლიტიკური ბატონობის წინააღმდეგ ბრძოლის პროგრამა.

მუშათა კლასის გამარჯვების გზაზე მთავარი დამბრკოლება იყო და არის მისი რიგების გათიხელობა. მაგრამ მთელი გამოცდილება, რომელიც მუშათა მოძრაობამ შეიძინა, არწმუნებს მას, რომ ერთიანობა საარსებო აუცილებლობაა. ეს გამოცდილება ცხადყოფს, რომ სოციალისტებისა და კომუნისტების შეხვედრებას სწავიბამ ხელი არ უნდა შეუშალოს მუშათა კლასის რიგების შეკავშირებას მომობლობის წინააღმდეგ ომის საშინოვანი წინააღმდეგ, სოციალისტისათვის ბრძოლაში. სოციალ-დემოკრატიის გამარჯვებელი იდეოლოგიის პოლიტიკის მიუხედავად, რომელიც ანტიკომუნისტურ პოზიციებზე ვაქვავდნენ, სულ უფრო ძლიერდება ერთიანობისდმი ლტოლნა და მთელ რაგ ქვეყნებში ამ გზაზე უკვე მიღწეულია გარკვეული წარმატებანი.

ოქტომბრის შემდგომი წლების მანძილზე კაპიტალისტური სახელმწიფოებში მნიშვნელოვანდ გამოიქვლია მუშათა კლასის როლი. და ეს მარტო იმით არ არ მონდა, რომ ახლა მუშათა კლასი ამ ქვეყნების მოსახლეობის უმრავლესობას შეადგენს და მატერიალური წარმოების გააუმჯობესებ ძალაა. მუშათა კლასს ყველაზე თანამედროველად გამოხატავს მთელი ერის ინტერესები, თავის გარშემო რაზმებს შრომელთა ფართო მასებს, მთელ ანტიიმპერიალისტურ ძალებს. შეგვიძლია ევეც არ ვეიანიობთ, რომ კაპიტალისტური საყაროს პროლეტარიატი საბოლოო ანგარიშით გადამწყვეტ წარმატებებს მოითხოვს თავისი იდეალისტისათვის ბრძოლაში.

ოქტომბრის შემდგომი ორმოცდაათი წლის ერთ-ერთი მთავარი თავისუფლებებისა ის, რომ ერთ რევოლუციურ ნაჯადდ გაერთიანდა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა და მუშათა კლასის ბრძოლა. ყოფილ კოლონიებსა და ნახევრადკოლონიებში მცხოვრებმა მოღიარდნებურმა ადამიანებმა მოახდინა დამოუკიდებლობა, გამოიქვდა აქტიური პოლიტიკური ცხოვრების ასახრებზე. ამან გაუფართოვა მსოფლიო რევოლუციური მოძრაობის ფარგლები, დაამჭარა საზოგადოებრივი პროგრესი.

მაგრამ პოლიტიკური დამოუკიდებლობის მოპოვებამ ვერ გადაწყვიტა ყველა დიდმნიშვნელოვანი პრობლემა, რომლებიც დგას აზიის, აფრიკის, ლათინურ ამერიკის ხალხების წინაშე. ბევრი მეცადინეობა საჭირო ამ დამოუკიდებლობის დასაცავად და განსამტკიცებლად, ეკონომიური დამოუკიდებლობის მოსაპოვებლად, ჩამორჩენილობის ლიკვიდაციისათვის. ამ ქვეყნების პროგრესული ძალები. აქტიურად უყვრენ მხარს ანტიიმპერიალისტურ პოლიტიკას. ისეთი პოლიტიკის წარმატების საწინააღმდეგო კოლონიური უღლისაგან განთავისუფლებულ სახელმწიფოთა ეროვნულ-განმათავისუფლებული მოძრაობის კავშირი მსოფლიო სოციალისტთან, სოციალისტურ ქვეყნებთან მათი თანამშრომლობის განმტკიცება.

განთავისუფლებულ ქვეყნებში მიმდინარეობს ღრმა სოციალური პროცესები. შევადგება ბრძოლა ძირეული საკითხის გარშემო მათი შემდგომი განვითარების გზების შესახებ. მსოფლიო სოციალისტის გამარჯვებათა გავლენით აზიისა და აფრიკის ხალხებს სულ უფრო იზიდავს საზოგადოებრივი მოვლენების მოწინავე ფარგლები. დიდი მნიშვნელობის მოვლენა ისა, რომ მთელი რაგი ახალგაზრდა სახელმწიფოები დაადგინენ არაკაპიტალისტური განვითარების გზას.

ისტორია მოწმობს, რომ ჩამორჩენილობის ლიკვიდაცია, კაპიტალიზმის გვერდის ავლით სოციალისტისკენ წინსვლა გულსმზობს ბევრი რთული სოციალური პრობლემის გადაწყვეტას. მოითხოვს თანამედროვე საწარმოო ძალების შექმნას. იმ ქვეყნების ხალხებს, რომლებმაც სოციალისტური ორიენტაცია აირჩიეს, ჯერ გადასაწყვეტი აქვთ ეს პრობლემები. და უნდა გადაწყვიტოს ისეთი პირობებში, როცა ლიკვიდირებული არ არის კოლონიზაციის მემკვიდრეობა, როცა კონსერვატიული ელემენტები ჯერ კიდევ დიდ გავლენით სარგებლობენ, რევოლუციის მონაწილეობა თავდადებულად დაცვა, ხალხის მთელი დემოკრატიული ძალების ერთიანობა, დაძაბული შრომა და მუდმივი მეცადინეობა ეკონომიკისა და კულტურის აღმავლობისათვის. — აი რა მთავანია წინსვლის გარანტიად ახალგაზრდა განვითარებადი ქვეყნების მოწინავე წარმომადგენლებს.

საბჭოთა ხალხი მხურავად მივსალმება მუშათა და ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ყველა მებრძოლს, გისურვებთ, ძვირფასო ამხანაგებო, ახალ დიდ წარმატებებს ხალხთა საარსებო ინტერესებისა და უფლებებისათვის, მშვიდობისა და დემოკრატიისათვის, ეროვნული განთავისუფლებისა და სოციალისტისათვის ბრძოლაში! დარწმუნებული ვართ, რომ ჩვენი საბრძოლო კავშირი კვლავც გაიზრდება და განმტკიცდება!

დასული ნახევარი საუკუნის გამოცდილებამ დაამყარებალ დაამტკიცა, რომ რევოლუციური მოძრაობის ეფექტიანობა დიდად არის დამოკიდებული ყველა მისი რაზმის შეკავშირებასა და თანამშრომლობაზე.

რევოლუციური ძალების ერთიანობას საიმედო საფუძველი აქვს. თვითიველ ეს ძალა წყვეტს თავის ამოცანებს, მაგრამ მათ ჰყავთ საერთო მოწინააღმდეგე — იმპერიალიზმი, მათ აქვთ საერთო მიზნები — ბრძოლა მშრომელი ხალხის ინტერესებისათვის, მშვიდობისათვის, დემოკრატიისა და თავისუფლებისათვის. ყოველივე ეს გვიყარავს. რომ საჭიროა სოციალისტის მსოფლიო სისტემაში მუშათა და ეროვნულ-განმათავისუფლებელმა მოძრაობამ გაერთიანდნენ ძალები იმპერიალიზმის წინააღმდეგ საერთო შეტევისათვის.

რევოლუციური ძალების ავანგარდი, რევოლუციური პრეკუსი ერთიანობის იდეების მედროშეა საერთაშორისო კომუნისტური მოძრაობა. თანამედროვე კომუნისტური მოძრაობა, მარქსის მიერ შექმნილი I ინტერნაციონალის მემკვიდრე და გამარჯვებელი, იმვა მძლავრი რევოლუციური ომბოცლობის დროს, რომელიც გამოიწვია რუსეთის მუშათა და ლეხთა გამარჯვებამ. მებრძოლი მარქსისტულ-ლენინური პარტიების შექმნასა და განმტკიცებაში ისტორიული როლი შესარცხელა კომუნისტებმა.

50 წელი მანძილზე კომუნისტურმა პარტიამ გაიარა უდიდესი გზა. თუ 1917 წელს მსოფლიოში იყო მხოლოდ

რამდენიმე ასეული ათასი კომუნისტი, ჩინელი 1950 წლის ოქტომბრის შემდგომი წლებში კომუნისტური წინსვლისათვის მუშათა პარტიები, მნიშვნელოვანი კომუნისტური წინსვლისათვის მუშათა პარტიები, რომლებიც ხელმძღვანელობენ ახალი სოციალისტური მნიშვნელობის სოციალისტურ სახელმწიფოებში. მათ შორის არის მარქსისტულ-ლენინური პარტიები, რომლებიც მათაულობენ პროლეტარების ბრძოლას განვითარებულ კაპიტალიზმის ქვეყნებში, უდიდესი მნიშვნელობის ფაქტია ის, რომ დასავლეთ ევროპაში, სადაც თავმოყრილია 100 მილიონზე მეტი მუშა და მისამახებურ, შეიქმნა ისეთი კომუნისტური პარტიები, რომლებიც საერთაშორისო-სულ პოლიტიკურ ძალად გადაიქცნენ. ლათინურ ამერიკის ქვეყნების კომუნისტური პარტიები შეუქმნებია იბრძვიან ხალხთა უბოროტესი მტრის — ამერიკის იმპერიალიზმის წინააღმდეგ. ჩვენ ვიცით, რაოდენ რეჟიმების წინააღმდეგ. სულ უფრო მჭიდროდ იყრებენ თავიანთ გარშემო ფართო დემოკრატიულ ფენებს, სულ უფრო მეტ ნდობით სარგებლობენ მასებში აზიისა და აფრიკის ქვეყნების კომუნისტური პარტიები.

ჩვენ ვიცით, თუ რა დიდი მამაცობა და თავდადება სჭირდება კაპიტალისტური ქვეყნების კომუნისტებს. იმპერიალიზმი არავინ არ ერდობს, რომ ძირი გამოუთხაროს კომუნისტურ პარტიებს, ამიტომ კომუნისტები უარს თქვან თავიანთი იდეალებზე. თითქმის 40 კაპიტალისტურ ქვეყანა ა

(გაგრძელება)

ტივის შემდგომი სრულყოფა — ასეთი მთავარი პრობლემები, რომელთა გადაწყვეტისათვის მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობა რამდენადაც თავის რიგებს, პროლეტარებში ყველა ქვეყნისა, შეერთდეს... — ეს ლობჯინა, რომელიც ხალხისათვის გასამა მუშათა კლასის რევოლუციური ბრძოლის გარდაუვალი და უსაზღვროდ მთავარი საკითხია, დღესაც ერთიანობისათვის მოუწოდებს მთელ ანტიიმპერიალისტურ ძალებს.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ჩვენი მოძრაობის შემდგომი შედეგებიდან ვგვიანდებით თვითნებური მოძვე პარტიის საფარველს ინტერესები. რა თქმა უნდა, თვითნებური პარტიის აქვს თავისი ამოცანები, კონკრეტულ ვითარებაში იყენებს ბრძოლის შესაბამის ფორმებსა და მეთოდებს. და ყველა პარტია ამას ახორციელებს სრული დამოუკიდებლობისა და თავისთავადობის საფუძველზე. მაგრამ ამა თუ იმ პარტიის ძალი, ბრძოლის ფუნქციონირება დამოკიდებულია არა მარტო მის წარმატებებზე თავის ქვეყანაში, არამედ სხვა მოძვე პარტიების წარმატებებზეც; კომუნისტური მოძრაობის ყველა რაზმის თანამშრომლობის მასშტაბებსა და სიღრმეზე. გამოადგება გვიჩვენებს რომ ინტერნაციონალიზმის პრინციპებიდან გადახვევა, რევოლუციური ბრძოლის საერთო ამოცანებისათვის ჩვენი მოძრაობის ცალკეული რაზმების ინტერესების დაპირისპირების ცდები, ეროვნული კარნაველიზაციის გამოყენება გარდაუვალი ასუსტებს კომუნისტურ ბრძოლებს კლასობრივი ბრძოლის წინაშე.

დიდი კმაყოფილებით აღვნიშნავთ, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის პოზიცია სასიხარულოდ ემთხვევა იმ მოძვე პარტიების დიდი უმრავლესობის პოზიციებს, რომლებიც ვადატრები მოითხოვენ ჩვენი რიგების შექვემდებარებას მარქსისტ-ლენინიზმის პრინციპულ საფუძველზე. კომუნისტური მოძრაობის საერთო იდეოლოგიური პოზიციების შემუშავებაში, როგორც ცნობილია, დიდი როლი შეასრულეს მოძვე პარტიების წარმომადგენელთა 1957 და

1960 წლების თათბირებმა. ერთიანობის განმტკიცებისადმი მზარდ მისწრაფებას მოწოდებენ უკანასკნელი დროის ისეთი ღირსშესანიშნავი ფაქტორები, როგორც არის ევროპის კომუნისტური პარტიების ქართული ვარიანტის კონფერენცია, მოძვე პარტიების წარმომადგენელთა სხვა რეგიონალური და ორმხრივი შეხვედრები, გვირ ვიეტნამში და აგრესიის მსხვერპლი არაბული ქვეყნების ხალხებთან სოლიდარობის მოძრაობა.

ახლა უკვე სასიხარულოდ უნდა აღვნიშნავთ პარტიების უმრავლესობას საჭიროდ მიანიჭა ახალი საერთაშორისო თათბირის მოწვევა, ჩვენი პარტია მთლიანად უჭერს მხარს ამ იდეას და მზად არის ყურადღები იღოს კომუნისტურ ახალი მსოფლიო შეხვედრის წარმატებისათვის. ამანაშაველი დღეს მთელი კომუნისტური მოძრაობა ჩვენთან ერთად ზეიმობს დიდი ოქტომბრის იუბილეს. აღნიშნავს რა ამ იუბილეს, მარქსისტ-ლენინელები აჯამებენ განვლილი გზის შედეგებს, სახავე ჩვენი საერთო კომუნისტური იდეალების გამარჯვებისათვის შემდგომი ბრძოლის პერსპექტივებს.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ყოველთვის მიანიჭდა და მიანიჭა თავისი საქმიანობა, თავისი გამოცდილება მთელი მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობის საქმიანობისა და გამოცდილების განუყოფელი ნაწილი. მოძვე პარტიებთან ურღვევი მეგობრობა, საბრძოლო კავშირი მუდამ იყო საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისათვის ძალიან, შთაავრების წყარო ბრძოლასა და შრომებში. ნება მიბოძეთ, ამხანაგებო, ჩვენი პარტიის სახელით უარყავდეთ გულწრფელი მადლობა ვიდრეც ყველა მოძვე პარტიას, ყველა კომუნისტს მათი მეგობრობისათვის, იმისათვის, რომ გულწრფელად უჭერდნენ მხარს საბჭოთა ხალხს კომუნისტური აზრებისათვის ბრძოლაში.

ნება მიბოძეთ გულითადად მივსალამო ყველა მარქსისტ-ლენინელებს პარტიას და ვუსურვოთ ახალი დიდი წარმატებანი. დიდება მსოფლიო კომუნისტურ მოძრაობას — ჩვენი ეპოქის წამყვანი პოლიტიკურ ძალას!

მთავრობის ყურადღების ცენტრშია, მათ სისტემატურად განვიხილავთ ჩვენი პარტიის უცენტრალური კომიტეტის ბუნებრივად, პარტიის ყოვლობისა და სსრ კავშირის უმალღესი საბჭოს სესიებზე.

სსკ XXIII ყრილობამ დასახა ჩვენი საკარგი პოლიტიკის ძირითადი მიმართულებანი და ამოცანები უახლოესი წლებისათვის. ჩვენი განუყოფელი ვიცავთ ყოვლობის დებულებებს საერთაშორისო ასპარეზზე პრაქტიკულ საქმიანობაში.

თავალისწინებენ რა უდიდეს ისტორიულ როლს, რომელსაც სოციალიზმის მსოფლიო სისტემა ასრულებს კაცობრიობის მთავალისათვის ბრძოლაში, ჩვენს პარტიასა და მთავრობას თავიანთი მოვალეობა მიანიჭა ყოველი დიდი იმპერიული სოციალისტური სახელმწიფოთა დიდი თანამშრომლობის ძლიერებისა და უწყობიერების განსამტკიცებლად. ჩვენ ურთავებ ვადავითებთ მოძვე სოციალისტურ ქვეყნებს მთელი პოლიტიკური თანამშრომლობის შემდგომი გაღრმავების, მოძვე ქვეყნების კომუნისტურ პარტიებსა და მთავრობათა ხელმძღვანელობასთან სულ უფრო მეტად და სისტემატური კონტაქტების დამყარების, ჩვენი პოლიტიკის კოორდინაციის, ჩვენს ხალხებს შორის სხვადასხვა ფორმის ურთიერთობისა და გაცდის განვითარების კურსს.

უკანასკნელ წლებში საბჭოთა კავშირმა ხელი მოაწერა ახალ ხელშეკრულებებს გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან, ჩეხოსლოვაკიასთან, პოლონეთთან, მონღოლეთთან, ბულგარეთთან, უნგრეთთან მეგობრობის, თანამშრომლობისა და ურთიერთდახმარების შესახებ. ჩვენ დიდად ვაფასებთ მშური მეგობრობის ამ ქარტეზს; მათი მიღობა შინაარსი ასახავს ჩვენს ურთიერთობაში მიღწეულ ახალ, უფრო მაღალ ეტაპს.

მოძვე პარტიებისა და ქვეყნების ხელმძღვანელობასთან ერთად ჩვენი პარტიის ცენტრალური კომიტეტი და საბჭოთა მთავრობა დაუცხრობად მუშაობენ სოციალისტურ სახელმწიფოთა საყოფიერო ეკონომიკური თანამშრომლობის შემდგომი განვითარებისათვის ორმხრივ და მრავალმხრივ საფუძველზე, ამასთან თავალისწინებენ შრომის ხანგრძლივი განაწილებისა და მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მიღწევების უდიდეს მნიშვნელობას.

თანამედროვე პირობებში უარყავდა დიდი მნიშვნელობა აქვს სოციალისტურ სახელმწიფოთა თანამშრომლობას თავდაცვითი განმტკიცების დარბეში. ამ ამოცანას შეუძლებელია დასრულება ვითომბო. უწინარეს ყოვლისა ეს შეეხება ვარაზის ხელშეკრულების მონაწილე სახელმწიფოებთან ურთიერთობას, რაც სოციალიზმის ქვეყნების პოლიტიკური და თავდაცვითი თანამშრომლობის მსოფლიო იარაღია.

ჩვენი მეგობრობა მოძვე სოციალისტურ ქვეყნებთან მტკიცდება და იფორმდება. იგი უფრო ღრმა და მრავალმხრივი, ჩვენი ქვეყნების ხალხთა ორგანული მოთხოვნებიდან წმდება. ნება მიბოძეთ აღვითქვათ, ამხანაგებო, რომ პარტიის ცენტრალური კომიტეტი და საბჭოთა მთავრობა კვლავაც ყველაფერს იღებენ, რათა ხელი შეუწყონ მსოფლიო სოციალიზმის მინაპოვართა განმტკიცებას, განვითარებასა და დაცვას.

თანამედროვე პირობებში ახალ ფორმებს იძენს საბჭოთა სახელმწიფოს ბრძოლა ხალხთა დემოკრატიული უფლებებისათვის, ყოველგვარი კოლონიური და ეროვნული ჩაგვრის საბოლოო ლიკვიდაციისათვის. საბჭოთა კავშირის ინიციატივით და სხვა სოციალისტურ სახელმწიფოთა აქტიური მხარდაჭერით გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ მსოფლიო ქვეყნების ხმების დიდი უმრავლესობით მიიღო ცნობილი ადვარაციო კოლონიური ქვეყნებისა და ხალხებისათვის დამოუკიდებლობის მინიჭების შესახებ. შედეგად კი ადვარაციო სახელმწიფოთა საშინაო საქმეებში ჩარევის შეწყვეტისათვის, მათი დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის დაცვის შესახებ.

საბრძოლო კავშირი ხალხებთან, რომლებიც ჯერ კიდევ იტყულებულნი არიან აშარამონ შეიარაღებული ბრძოლა კოლონიზატორთა წინააღმდეგ, დღესაც ჩვენი კურსის დიდ-მნიშვნელოვანი ეფემენტია საერთაშორისო საქმეებში. ამასთან ახლა, რაც ამ იმპერიალიზმის კოლონიური სისტემა პრაქტიკულად დაიშალა, განსაკუთრებული მნიშვნელობა მიიწევს ახალ ამოცანას: თანამშრომლობის განვითარებას სახელმწიფოებთან, რომლებმაც უკვე მოიპოვეს კოლონიური უდიდი და იზრტყანი თავიანთი დამოუკიდებლობის განმტკიცებისათვის, სოციალური პროგრესისათვის.

ახლა ახალგაზრდა ეროვნულ სახელმწიფოებთან გვაქვს, კარგი ურთიერთობა, რომლებსაც საფუძველად უდევს ერთმნიშვნელოვანი ნიშნისა და პატივისცემის. ეს მეგობრული ურთიერთობა და მისი კონკრეტული ფორმები დამოკიდებულია ამა თუ იმ სახელმწიფოს პოლიტიკის საერთო მიმართულებაზე. ყველაზე მეტად ეკონომიკური და პოლიტიკური კავშირი, ყველაზე ახლო ურთიერთობა დამყარებული იქნება მთავრობებს შორის, რომლებმაც სოციალისტური განვითარების კურსს აირჩიეს.

კოლონიალიზმისაგან განთავისუფლებულ ქვეყნებს საბჭოთა კავშირი მიანიჭა გულწრფელი და უხანგარო მეგობრობა. მათ კარგად იციან, რომ სსრ კავშირის პოლიტიკა და თავი ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფოს არსებობა დიდ-მნიშვნელოვანი ფაქტორია, რომელიც ხელს უწყობს მათი დამოუკიდებლობის დაცვას იმპერიალისტთა ხელყოფისაგან.

როგორც ცნობილია, საბჭოთა კავშირი ფართო მეგობრულ დახმარებას უწყევს ახალგაზრდა განვითარდებულ ქვეყნებს მათი დამოუკიდებელი ეროვნული ეკონომიკის განვითარებაში. აზიისა და აფრიკის ბევრი ქვეყნის ტროპიკულ ტერიტორიებსა და ცხელ უდაბნოებში დღეს აღმოაჩინა ფაბრიკებისა და ქარხნების კონსტრუქციები, ელექტროსადგურების გაშენება, საავადმყოფოებისა და ინსტიტუტების შენობები, რომლებიც აშენდა საბჭოთა კავშირის დახმარებით და ხელშეწყობით. თვითნებური სსრკ-ის საბჭოთა კავშირისა და კოლონიალიზმის უდიდესი განთავისუფლებული ქვეყნების მეგობრობისა და თანამშრომლობის მნიშვნელობა.

კავშირი ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობასთან, კავშირი მთელი მსოფლიო ანტიიმპერიალისტურ მებრძოლებთან ჩვენი ძალის ერთ-ერთი დიდმნიშვნელოვანი წყაროა საერთაშორისო ასპარეზზე. როდესაც წინაშეა მთელი მსოფლიო, როგორც უკუტყობი ერთმანეთს, გვიადვილებს ბევრი-საერთაშორისო პრობლემის, მათ შორის მშვიდობის განმტკიცების ამოცანის გადაწყვეტა.

ამხანაგებო! ახალი მსოფლიო ომის საფრთხის თავიდან აცილებისათვის ბრძოლაში ჩვენი პარტია და საბჭოთა მთავრობა თვალისწინებენ ახლანდელი საერთაშორისო ვითარების თავისებურებებს.

ვიეტნამის ომი, ამერიკის ინტერვენცია ლაოსში, ახლო აღმოსავლეთის ამბები, აზიის, აფრიკის, ევროპის, ლათინური ამერიკის ზოგიერთ ქვეყანაში იმპერიალისტთა მიერ მოწყობილი რეაქციული გადატრიალებანი, ევროპის საზღვრების შეცვლა, ატომური იარაღის ხელში ჩაგდება მოთხოვნები, რომლებსაც დაუჩინებლად აყენებენ ახალგადატრიალებული რევანშისტები, მათი აბსურდული და თავიანთი პრეტენზიები ილაპარაკონ, როგორც ისინი აცხადებენ, „მოთხოვნები ატომური სახელის“ — ყოველივე ეს მოწოდებს, რომ იმპერიალიზმს არ შეუცვლია თავისი აგრესიული ბუნება. იგი კვლავ ყველაზე მაგი რეაქცია, სისხლისმღვრელი ძალადობისა და აგრესიის განსახიერებაა, ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების სერიოზული საფრთხის მტარებელია. და ჩვენ არ შევიძლია, უფლება არა გვაქვს დავიფიქროთ ეს.

სიფხილვე იმპერიალისტური პროვოკაციებისა და ავანტიურების მიმართ მთი უფრო საჭიროა, რომ თანამედროვე პირობებში მსოფლიო ომს რეაქტიულ-ატომური იარაღის გამოყენებით შეუძლია გაეცდოს ასობით მილიონი ადამიანი, განახადვროს მთელი ქვეყნები, მოწყალის დედამიწის

ზედაპირი და ატმოსფერო კარგად უნდა იყოს დაცული არ გამოითანონ აქედან ყველაზე სერიოზული პოლიტიკური დასკვნები. ახალი მსოფლიო ომი საჭიროებს ქვეყნებს კოლონიებისათვის ბრძოლა ახლა სოციალიზმისა და კომუნისტური მშენებლობის ამოცანების წარმატებით გადაწყვეტის, მთელი მსოფლიო რევოლუციური პროცესის განვითარების ერთ-ერთი დიდმნიშვნელოვანი პირობა გახდა.

ვისაც სურს კაცობრიობას თავიდან ააცილოს მსოფლიო რეაქტიულ-ატომური ომის უბედურება, გაორკეცებული, გასაფრთხილებელი ენერჯით უნდა იბრძოდოს იმპერიალისტთა აგრესიული ხრიკებისა და გამოხდომების წინააღმდეგ. მათ მიუძღვნება უნდა დავუპირისპიროთ ანტიიმპერიალისტური ძალების შეკავშირებელი ფრონტი.

იქ, სადაც აგრესიონა გამოხდომები თავისუფლების მოყვარე ძალების საკარის პასუხს აწყლებს იმპერიალისტებში ვერ ადგენენ თავიანთ მიზნებს. ეს ჩანს ვიეტნამის ამბების მაგალითზე.

იმის მიხედვით, რომ ჩაახშობდნენ სამხრეთ ვიეტნამის მონასტრობის ეროვნულ-განმათავისუფლებელ ბრძოლას, ჩვენ შეადგენენ ქვეყნის დემოკრატიულ გაერთიანებას. ხელს შეუშლიდნენ სოციალიზმის მშენებლობას ვიეტნამის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში და დაწინაურდნენ სხვა ქვეყნების ეროვნული განთავისუფლებისა და პროგრესისათვის მებრძოლებს. ამერიკელმა იმპერიალისტებმა თავიანთი ჯარები ვაგზავნეს სამხრეთვიეტნამელი პარტიების წინააღმდეგ, შემდეგ კი აშკარად დაიხანენ ახალ ვიეტნამის დემოკრატიულ რესპუბლიკას.

ამერიკის სამხედრო ხროვის დანაშაულობანი ვიეტნამში ჩვენს მხსიერებაში აღადგენენ ფაშისტ მტრავლათა ბოროტმოქმედებას. ამერიკული ინტერვენცია სამხრეთვიეტნამში ვიეტნამის მთავრობაზე აღინიშნა იმით, რომ დასოცეს ათეული ათასობით მშვიდობიანი მცხოვრები, მეთოდურად დაანახა რიგს ქაქალები და სოფლები, ნანგრევებად აქციეს სკოლები და საავადმყოფოები. მოსესს ნათესები, მაგრამ მოძალადებმა და მკვლელებმა, რომლებსაც ეგრეთწოდებული „თავისუფალი სამყაროს“ დამცველებად მოაქვთ თავი, ვერ დააჩოქეს და ვერც ვერასოდეს დააჩოქებენ ვიეტნამელი ხალხს, ვერ შეაშინებ და ვერც ვერასოდეს შეაზინებენ თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის მებრძოლებს. მთელი მსოფლიოს ხალხები, მათ შორის მილიონობით ამერიკელიც, გულსწარმომთ გმობს სისხლისმღვრელ აგრესიას ვიეტნამის წინააღმდეგ. ინტერვენცია ვიეტნამში სულ უფრო დახავს თვით ამერიკის შეერთებული შტატების საერთაშორისო პრესტიჟს.

აგრესიონებს ვერ შეულის ვერც სამხრეთ-ღმისავლეთ აზიის ჯუნგლებში გაგზავნილი ხანგვარი მილიონი ამერიკელი ჯარისკაცი, ვერც მძალადი სამხედრო ფლოტი, ვერც ქმიძე ბომბდამხრები, ვერც სიღვიძის მარონებთა აზიური ვერც პოლკები, რომლებიც ამერიკის შეერთებული შტატების მორჩილმა სატელისტებმა გაგზავნეს.

ვიეტნამელი ხალხი, რომელსაც თავისი გმობით აღტაცებმა მოჰყავს მთელი მსოფლიო, შეუპოვრად ძლევს უდიდეს სიძინელებს, საკადრის პასუსს სცემს ინტერვენციას ურადებს, უტყვის და უტყვის მტერს. ამასთან იგი ეგრძობა მთელი მსოფლიოს პროგრესული, მშვიდობისმოყვარე ძალების მხარდაჭერას და უწინარეს ყოვლისა საბჭოთა კავშირსა და სხვა სოციალისტურ სახელმწიფოთა მუდმივ ფართო დახმარებას. იბრძობს და საომარი მასალა, სურსათი და ტანსაცმელი, ტრანსპორტი და მოწყობილობა — სოციალისტური ქვეყნების სოლიდარობის ყველა ეს კონკრეტული გამოცდინება ენაშაება ვიეტნამელ პატრიოტებს გმირულ ბრძოლაში.

ვიეტნამელი ხალხის საბრძოლო წარმატებანი შეიძლება და კიდევ უფრო მნიშვნელოვანი ყოფილიყო მათი შედუნის ჯგუფის პოზიცია რომ არა, რომელიც ხელს უშლის ყველა სოციალისტური ქვეყნის, მათ შორის ჩინეთის ვიეტნამისადმი დახმარების კოორდინაციას. ჩვენ ვუსურვებთ პეკინის ხელმძღვანელთა ასეთი გეზის გამო. თავის მხრივ საბჭოთა კავშირს მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი ყოველნაირად დაეხმაროს და მხარი დაუჭიროს მოძვე ვიეტნამელ ხალხს, რომელიც იბრძვის საბრძოლო საქმისათვის. ეს დახმარება გავრჩელებმა მანამდე, სანამ ამერიკელი იმპერიალისტები არ შეწყვეტენ თავიანთ სამარცხვინო, დანაშაულებრივ ავანტიურებს და არ გაეცლებიან ვიეტნამს!

ვიეტნამელი ხალხი იბრძვის სამართლიანი საქმისათვის და გაიმარჯვებს. ეს უუძველია.

ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისისა და გერმანიის ფუნდამენტული რესპუბლიკის მოქმედებანი, რომლებიც დაიკავეს ისრაელის მარონეტ-მმართველთა აგრესიის წაქეზების პოზიცია მეზობელი არაბული სახელმწიფოების წინააღმდეგ, ერთხელ კიდევ ამხილა ხალხთა წინაშე იმპერიალისტთა პოლიტიკის ვერავალი არსი და გამოიწვია მსოფლიოს მთელი პროგრესული ძალების აღმფრთხილება, არაბთა მრავალმილიონიანი მასის სამართლიანი უწყოვრეობა. ამავე დროს არაბი ხალხები კვლავ დაწინაურდნენ, რომ საბჭოთა კავშირისა და სხვა სოციალისტური სახელმწიფოთა სახით მათ ჰყავთ ერთგული მეგობრები, აქვთ თავიანთი დამოუკიდებლობის სამიღად დასაყრდენი.

საბჭოთა კავშირი პატივსაცემად ასრულებს თავის მოვალეობას, დიდი წვლილი შეაქვს აგრესიული იმპერიალისტური ძალების აღმავლელ საქმეში, მშვიდობის განმტკიცებაში. ექვი არ არის, რომ ხალხთა სიფხილვე იმპერიალისტთა ხრეკების მიმართ, ყველა მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოს გაერთიანებული მოქმედება სამიღად უზრუნველყოფენ მშვიდობის საქმეს.

ჩვენ ვენმარებთ და კვლავაც დავხმარებთ ხალხთა საქმეში იმპერიალისტური ჩარევის წინააღმდეგ მებრძოლებს, იმპერიალისტური აგრესიის მსხვერპლთ. ამ დახმარების ფორმები გაზრტების მიხედვით შეიძლება სულ სხვადასხვა იყოს — პოლიტიკური, დიპლომატიური, ეკონომიკური და სამხედრო. — მაგრამ შინაარსით მუდამ ერთი იქნება: საკადრის პასუსს გავცემთ აგრესორებს, დავიცავთ ხალხთა დამოუკიდებელი განვითარების უფლებებს, ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების საქმეს, და ამით — სოციალიზმის ინტერესებს.

ამხანაგებო! კარგად იცის რა იმპერიალიზმის აგრესიული ბუნება, ჩვენს პარტიას საჭიროდ მიანიჭა, რომ საბჭოთა კავშირის მშვიდობანი პოლიტიკისა ზურგს უმაგრებდეს მთელი ყველა თავდაცვითი ძლიერება. ამას მოითხოვს საბჭოთა ხალხის ინტერესები, საყოფიერო მშვიდობის უზრუნველყოფის ინტერესები.

ამიტომ ცენტრალური კომიტეტის, საბჭოთა მთავრობის, მთელი ხალხის ერთ-ერთი მუდმივი საზრუნავია ჩვენი სახელმწიფო შეიარაღებული ძალების განმტკიცება.

ვიცი, რომ საბჭოთა სოციალისტური სახელმწიფოს ძლიერება იყო და კვლავ რჩება დედამიწაზე მშვიდობის მთავარ ბურჯად, მთავარ დაბრკობლად იმის იმპერიალისტ გამაღლებლად ვახს. ლენინი აღნიშნავდა, რომ ისეთი სოციალისტური არმიის შექმნა, რომელსაც აღფრთოვანებს მშრომელთა განთავისუფლებისათვის ბრძოლის იდეები, უძლეველ ვაზლის საბჭოთა ქვეყანას. დღეს, თვალს ვაყენებ რა განვლილ გზას, საბჭოთა მშვიდობის ვიქცია ლენინის მიერ დასახლულ ამოცანა გადაწყდა ჩვენი სახელმწიფო არმიის ღირსეული ასრულებს თავის მოვალეობას ხალხისა და რევოლუციის წინაშე.

ახლა საბჭოთა არმია მძლავრი, მოსახნე, ურყვევი ძალაა. იგი დემოკრატიული მსოფლიოში სულ ერთს იბრძობს. საბჭოთა მეომრები — ჯარისკაცებიდან მარშლებამდე, მატროსებიდან ადმირალამდე — არიან მხედრული საქმის ნამდვილი ოსტატები, რომლებიც ჩინებულად ფლობენ სამხედრო მეცნიერებასა და მინდობილ შესანიშნავ ტექნიკას, ესენი

(გაგრძელება მ-7 გვერდზე)

V. საბჭოთა კავშირის ლენინური სობაქო პოლიტიკა

ამხანაგებო! ჩვენს დიდი შემოქმედებით მუშაობაში, სოციალიზმისა და კომუნისტური მშენებლობისათვის ხელსაყარი პირობების უზრუნველყოფაში დიდ როლს ასრულებს ჩვენი საგარეო პოლიტიკა.

დიდი ოქტომბრის გამარჯვებამ დასახაბი მისცა საერთაშორისო ურთიერთობაში ნამდვილ რევოლუციურ ცვლილებებს. მსოფლიო ასპარეზზე პირველად გაჩნდა სახელმწიფო, რომელმაც ხალხთა ჩაგვრისა და დაკავალების იმპერიალისტურ პოლიტიკას, კოლონიური ექსპლოატაციის, ძალადობისა და მძარცველური ომების პოლიტიკას დაუპირისპირა ხალხთა თავისუფლებებისა და დამოუკიდებლობის დაცვის, მშვიდობის დაცვის, იმპერიალისტური აგრესიის, ანაგვის პოლიტიკა. ამ ორი ერთმანეთის წინააღმდეგობა ხალხის ბრძოლა უკვე ნახევარი საუკუნეა გრძელდება.

საბჭოთა სახელმწიფოს ლენინური საგარეო პოლიტიკის ხასიათი მისი უმნიშვნელოვანესი განმასხვავებელი ნიშნები გამომდინარეობს სოციალისტური საზოგადოებრივი წყობილების თვით ბუნებრიდან.

როგორია მისი უმნიშვნელოვანესი ნიშნები? ჩვენი საგარეო პოლიტიკა წარმოშვა სოციალისტურმა რევოლუციამ. იგი იყო და არის ჩვენი ქვეყანაში საზოგადოების რევოლუციური გარდაქმნის ერთ-ერთი ინსტრუმენტი. რევოლუციის მონაწილეთა დაცვა — ასეთი ამოცანა დაუახსნა ვ. ი. ლენინმა საბჭოთა საგარეო პოლიტიკის ოქტომბრის გამარჯვებისთანავე. 1918 წლის იანვარში პარტიის ხელმძღვანელ მუშათა წინაშე გამოხდის მან მოუწოდა საგარეოპოლიტიკური საკითხები გადაეჭრა „უკვე დაწყებული სოციალისტური რევოლუციის განვითარებისა და განმტკიცების საუკეთესო პირობების — თვალსაზრისით“ (თხზ., ტ. 26, გვ. 519). თავის საგარეო პოლიტიკაში საბჭოთა სახელმწიფო მუდამ ხელმძღვანელობს ამ ლენინური მითითებით, დაიცავს ოქტომბრის მონაპოვრებს, ჩაფლუმს სოციალიზმის სამშობლოს წინააღმდეგ იმპერიალისტური ხრიკები, უზრუნველავს საჭირო საგარეო პირობები კომუნისტური საზოგადოების აშენებისათვის — ასეთია მისი მთავარი ამოცანა. სწორედ ეს მიანიჭა ლენინს საბჭოთა ქვეყნის უმალღეს ინტერნაციონალურ მოვალეობად მსოფლიო რევოლუციური მოძრაობის წინაშე.

ჩვენი საგარეო პოლიტიკა ინტერნაციონალურია, რადგან საბჭოთა ხალხის ინტერესები შეესაბამება მსოფლიოს ყველა ქვეყნის მშრომელთა მასების ინტერესებს. იგი გამსჭვალულია მთელი მსოფლიოს რევოლუციური, პროგრესული ძალებთან სოლიდარობის სულისკვეთებით და საერთაშორისო ასპარეზზე კლასობრივი ბრძოლის აქტიური ფაქტორია.

ჩვენი სახელმწიფოს ნახევარსაუკუნოვანი ისტორიის ფურცლებზე ჩაერქონა რევოლუციური ინტერნაციონალიზმის ბევრი შესანიშნავი მაგალითი, რომლებიც ცხადყოფენ, რომ ახალგაზრდა საბჭოთა რუსეთი სოლიდარობით ეკიდებოდა გერმანიისა და უნგრეთის აჯანყებულ პოლუტარებს, რომ მრავალი წლის მანძილზე უტყუარდობდა მხარს ჩინელი ხალხის ბრძოლას იმპერიალიზმისა და რეაქციის ძალების წინააღმდეგ. დაუპყარია რევოლუციური ესპანეთთან საბრძოლო ძიძობის სახელმწიფო ეპოხა.

ჩვენი ქვეყანა დაეხმარა ესპანელ ხალხს ყველაფრით, რითაც შეეძლო, — დაწყებული დამომატებით და ეკონომიური მხარდაჭერით და დამთავრებული ათასობით საბჭოთა მოხალისის პირადი წვლილით, რომლებიც უკანასკნელს დღემდე ესპანელთან ერთად იცავდნენ ბარსელონის ბარკადებსა და მადრიდის ცას. საუკუნეებს ვაძვევდა ჩვენი ხალხის განმათავისუფლებელი საბჭოური საქმეები და სამაგალიტი ომში, როცა მილიონობით საბჭოთა ადამიანის სიცოცხლის ფასად მოპოვებულმა გამარჯვებამ ფაშისტური დამონებისაგან იხსნა ბევრი ქვეყანა. ძვირად გადახარბეთის შეკვრისათვის იმ შეუღრეკელი ბრძოლის მნიშვნელობა, რომელსაც სსრ კავშირი ეწევა ომისშემდგომ პერიოდში სამართლიანი დემოკრატიული მსოფლიოსათვის და უწინარეს ყოვლისა ახალი, სახალხო-დემოკრატიული სახელმწიფოთა დამოუკიდებლობის დაცვისათვის.

რევოლუციური ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით არის გამსჭვალული ოქტომბრის სამშობლოს მთელი საქმიანობა მსოფლიო ასპარეზზე, და ჩვენი, საბჭოთა ადამიანები, მუდამ ამ კეთილშობილური პრინციპის ერთგული ვიქცენობით.

საბჭოთა კავშირის საგარეო პოლიტიკის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ნიშანია მისი ღრმა და ნამდვილი დემოკრატიზმი.

